

Broj: X-KRŽ-05/42
Sarajevo, 20.08.2007 godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela I za Ratne zločine, sastavljenom od sudija Azre Miletić, kao predsjednice vijeća, te sudija Finn Lynghjema i Jose Ricardo de Prada Solaesa, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Melike Bušatlić, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Andrun Nikole, zbog krivičnog djela Zločini protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačke c) i e) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući o žalbama Tužilaštva Bosne i Hercegovine (Tužilaštvo BiH) broj KT-RZ-28/05 od 09.03.2007. godine i branioca optuženog, advokata Kulenović Hamde i Gržić Nikice, izjavljenim na presudu Suda Bosne i Hercegovine broj X-KR-05/42 od 14.12.2006. godine, na sjednici održanoj u prisustvu optuženog, njegovog branioca, advokata Kulenović Hamde, te tužioca Tužilaštva BiH Tančica Vesne, dana 20.08.2007. godine, donio je

RJEŠENJE

Uvažavaju se žalbe Tužilaštva Bosne i Hercegovine i branilaca optuženog Nikole Andruna, pa se presuda Suda Bosne i Hercegovine broj X-KR-05/42 od 14.12.2006. godine ukida i određuje održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Odjela I za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj X-KR-05/42 od 14.12.2006. godine optuženi Andrun Nikola oglašen je krivim da je radnjama opisanim u tačkama 2., 4., 5., 9., 11., 12. i 13. izreke prvostepene presude počinio krivično djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i e) KZ BiH, a u vezi sa individualnom krivičnom odgovornosti iz člana 180. stav 1. KZ BiH. Istom presudom optuženi je oslobođen optužbe da je na način opisan u tačkama 1., 3., 6., 7., 8. i 10. izreke prvostepene presude počinio krivično djelo ratnog zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i e) KZ BiH.

Za navedeno krivično djelo prvostepeno vijeće ga je osudilo na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru, dok ga je primjenom odredbom iz člana 188. stav 4. ZKP-a BiH oslobodilo dužnosti naknade troškova krivičnog postupka.

Oštećeni Mirzo Čolaković, Mirsad Omanović i Džemal Topić se, na osnovu odredbe iz člana 198. stav 1. i 2. ZKP BiH, upućuju da svoje imovinsko – pravne zahtjeve u cjelini ostvare u parničnom postupku.

Protiv navedene presude žalbe su, blagovremeno, izjavili branioci optuženog, advokati Hamdo Kulenović i Nikica Gržić i tužilac Tužilaštva BiH.

Branioci optuženog žalbu su izjavili zbog pogrešne primjene materijalnog zakona, bitne povrede odredaba krivičnog postupka i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH uvaži žalbene navode, ukine prvostepenu presudu i odredi održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja. Takođe, odbrana je istakla da osporava i odluku o kazni, jer prvostepeni sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakšavajuće okolnosti, dok je dao prevelik značaj otežavajućim okolnostima, te izrekao veoma visoku i neadekvatnu kaznu koja nije primjerena stepenu odgovornosti optuženog.

Tužilaštvo BiH žalbu je izjavilo zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH uvaži žalbu, rješenjem ukine oslobađajući dio prvostepene presude i u odnosu na taj dio odredi održavanje pretresa.

Branioci optuženog dostavili su odgovor na žalbu Tužilaštva BiH, u kojem su iznesene navode optužbe ocijenili kao nepravilne.

Na sjednici apelacionog vijeća, održanoj 20.08.2007. godine, u smislu člana 304. ZKP BiH, obje strane su ukratko izložile žalbe i odgovore na iste, te u cijelosti ostale kod iznesenih navoda i prijedloga.

Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

Osnovani su žalbeni prigovori tužioca da prvostepeni sud, u odnosu na oslobađajući dio presude, u razlozima presude nije dao valjane razloge za takvu svoju odluku. Naime, u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je, u smislu člana 290. stav 7. ZKP BiH, bio dužan da određeno i potpuno iznese koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročito ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza, te je morao navesti kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pojedinih pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost.

Po ocjeni žalbenog vijeća, prvostepeni sud je u konkretnom slučaju, propustio da na način propisan članom 281. stav 2. ZKP BiH, ocijeni izvedene dokaze, posebno iskaze svjedoka, dovodeći ih kako u međusobnu vezu, tako i u kontekst prirode krivičnog djela o čijim su obilježjima isti svjedočili, protoka vremena, te okolnosti i načina izvršenja istih, te je također propustio da da valjano obrazloženje zbog čega je određene dijelove iskaza svjedoka saslušanih na glavnom pretresu prihvatio kao vjerodostojne, dok preostalim dijelovima iskaza nije poklonio vjeru, što je, primjerice bio slučaj sa iskazom svjedoka Džemala Topića, a na što se u žalbi Tužilaštva osnovano ukazuje, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav (1) tačka k) ZKP BiH, pri čemu apelaciono vijeće nalazi

da usljed toga postoji sumnja i u pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog prvostepenom presudom.

Nadalje, osnovano se u žalbi branilaca ističe da u pogledu tačke 13. izreke prvostepene presude, prvostepeni sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Naime, da bi se određene radnje definisale kao nečovječno postupanje neophodno je utvrditi hotimično činjenje ili nečinjenje koje prouzrokuje tešku fizičku ili psihičku patnju ili predstavlja teški napad na ljudski dignitet. U pobijanoj presudi, prvostepeni sud na apstraktan način konstatuje da posredni i neposredni dokazi ukazuju na umišljajno ponašanje optuženog u odnosu na skrivanje zatočenika. Nadalje, iz iskaza saslušanih svjedoka, prvostepeni sud je utvrdio da je skrivanje od predstavnika Crvenog križa kod zatvorenika izazvalo strah, međutim propustio je da utvrdi posljedicu, odnosno propustio je da utvrdi eventualno nastupjelu tešku psihičku patnju, jer sam strah ne može biti ekvivalent za tešku psihičku patnju. Prvostepeni sud je propustio da utvrdi činjenice i okolnosti na osnovu kojih je donio zaključak da je spoznaja da su namjerno skrivani od predstavnika Crvenog križa nanijela tešku psihičku patnju zatočenicima. Takođe prvostepeni sud je utvrdio činjenični osnov da su zatvorenici mogli strahovati za svoje živote, što prema ocjeni Apelacionog vijeća ne predstavlja činjenično utvrđenje već pretpostavku, a postojanje pretpostavke ne predstavlja dovoljan stepen vjerovatnoće na osnovu kojeg bi se moglo utvrditi postojanje odlučnih činjenica.

Apelaciono vijeće je, imajući u vidu utvrđene nedostatke koji se odnose na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, uvažilo žalbe, na osnovu člana 315. stav 1. tačka b) ZKP BiH, prvostepenu presudu ukinulo, te odredilo održavanje pretresa pred vijećem Apelacionog odjeljenja Suda BiH.

U ponovnom postupku otklonit će se učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, ponovno će se izvesti već izvedeni dokazi, te uz ocjenu ostalih žalbenih navoda po potrebi izvesti i drugi dokazi.

Imajući u vidu da je prvostepena presuda ukinuta, žalbeno vijeće se nije upuštalo u iscrpnu analizu ostalih žalbenih prigovora, već se, u smislu člana 316. ZKP BiH, ograničilo na iznošenje kratkih razloga za ukidanje.

Zapisničar:

Melika Bušatlić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Azra Miletić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.